

[Veistrup.]

omkring i Landet opfordrer i høj Grad til, at der mange, mange Steder bliver givet Henstand, og derfor tror jeg, det vil være en Foranstaltning, der bliver hilst med Tilfredshed, at man gaar ind for en saadan Henstandgivning.

Jeg gentager, at jeg forstaar ikke, hvorfor man stiller sig saa pessimistisk, som man gør, navnlig fra konservativ Side, da det dog kun drejer sig om en Lov, der skal gælde 9 Maaneder frem i Tiden. Skulde virkelige vore Kreditforeninger og vore Sparekasser være saadan stillet, at de ikke har Ressourcer til at klare sig 9 Maaneder frem i Tiden? Nej, det tror jeg aldeles ikke paa. Desuden er der taget visse Forbehold i Lovforslaget. Der er taget et Forbehold, selv om det ikke er absolut, med Hensyn til Kreditforeningslaan i første Prioritet, og der er endvidere givet Sikkerhed for, at Kreditforeningerne kan faa Henstand med Udtrækning, hvis de ikke skulde have likvide Midler dertil paa det Tidspunkt, da Udtrækningen i Henhold til Statutterne skal finde Sted.

Jeg ser altsaa ikke nogen som helst Grund til, at man ikke skulde gaa ind for den Lovgivning, som Regeringen og Regeringspartierne her ønsker, og jeg henstiller til Oppositionen at erindre, at Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, at Regeringen har et parlamentarisk Flertal i Folketinget, som har vedtaget dette Lovforslag, og at man derfor ogsaa erindre sig den Stilling, man har som Opposition. Tillige bør man naturligvis erindre de vanskelige Forhold, der findes for Landbruget, Fiskeriet og Landhaandværkerne.

Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Det er en mærkelig Uvillie, Venstre viser overfor Kriselovgivningen i denne Tid. Jeg peger paa, at da Forslaget om Adgang til at faa udsat Tvangsauktioners Iværksættelse var for, forelaa der fra Ministeriets Side Forslag om, at der skulde kunne gives Udsættelse 3 Maaneder ad Gangen indtil Udgangen af 1932; dette blev meget væsentlig indskrænket paa Grund af Venstres Krav, hvad der efter min Mening var urimeligt, men man føjede Venstre i det. Det var en Uvillie overfor Kriselovgivningen, som forbavtede mig. Ligeledes er Forslaget om Tvangsakkord gaaet til Fællesudvalg, fordi man ikke kan blive enig med Venstre om en saadan Affattelse af dette Lovforslag, at det virkelig kan blive til Nytte for de mange Landmænd, som er saa velstillede, at de

ikke kan faa Akkord efter Loven om frivillig Akkord med Statstilskud, men som, hvis de faar Hjælp fra Slægt og Venner — og disse vil jo ofte træde til, hvis de selv sidder nogenlunde i det —, vilde kunne faa en Tvangsakkord, naar en Lov som den, der er foreslaaet, blev gennemført. Ogsaa her møder man Uvillie fra Venstres Side. Og nu, da vi staar overfor Forslaget om en Moratorielovgivning, der er krævet saa stærkt — og med Grund — af Landbruget, møder vi altsaa den samme Uvillie hos Venstre. Dette er mærkeligt. Det udspringer maaske af en vis Kærlighed til Landbruget, som gør Venstre jaloux paa andre, som kommer med Forslag om at gøre Landbruget noget godt — det vilde i hvert Fald være en smuk og en forstaaelig Bevæggrund. Men ellers er det mærkværdigt, at alt, hvad der fremkommer fra anden Side til Gavn for Landbruget, møder Venstre med afgjort Uvillie.

Det foreliggende Lovforslag er saamænd meget rigtigt affattet — det vil jeg gerne sige til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch); det gaar ud paa at hjælpe Debitorerne, og det er det, vi har Brug for. Det er ikke et Forslag, der bestemmer, at der skal bevilges Penge til Kreditorerne — det er det, Venstre vil have føjet til, men det synes jeg er forkert.

Det er rigtigt, at Kreditinstitutterne giver megen Henstand. Ja, de giver Henstand for 2 Terminer, fordi de for disse Renter har samme Panteret som for Hovedpantet. Men jeg vil sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), der talte om, at man eventuelt helt skulde undtage Kreditforeningerne fra denne Lovs Bestemmelser, at jeg forstaar godt, at denne Tanke kommer frem, og det staaende Udvalg af Kreditforeningernes Ledere har jo ogsaa delvist udtalt sig imod, at Lovforslaget blev anvendt paa Kreditforeningerne — dog langt fra alle, og Tiden er blevet haardere, siden denne Udtalelse fremsattes, selv om det ikke er saa længe siden —; men jeg er nu af den Mening, at det vilde være betænkeligt ikke at gøre Lovens Bestemmelser anvendelige paa Kreditforeningerne, thi Forholdene har sikkert udviklet sig saaledes, at Kreditforeningerne i høj Grad vil have Interesse i at kunne give Henstand med 3 Halvaars Renter og at bevare Førsteprioriteten ogsaa for det tredje Halvaar. Jeg tror, det er til megen Nytte for Kreditforeningerne, at der gennemføres en saadan Lov, og hvis det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, som jo er godt kendt med Kreditforeningsforhold, vil anstille en Undersøgelse i saa Hen-